

88,000 Kr., egentlig ikke saa ringe. Hvorvidt det ærede Medlems Beregninger var rigtige, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror, han til Dels har Ret i, at der er en Nødtilstand til Stede; jeg har selv flere Gange udtalt, at der virkelig er Trang ved Privatseminarierne. I Motiverne til mit Ændringsforslag siges der, at Indtægtsnedgangen for det sidste Aar er 108,000 Kr., men naar det ærede Medlem siger, at saa vil den for det kommende Aar blive 135,000 Kr., er dette Beløb dog noget kalkulatorisk, det kan ikke siges saa bestemt. Det ærede Medlem maa huske paa, at Seminariernes økonomiske Stilling ikke forringes med nøjagtig 108,000 Kr., thi den Omstændighed, at der bliver færre Elever, bevirker ogsaa, at der paa visse Konti bliver mindre Udgifter. Jeg indrømmer ganske vist, at det er vanskeligt at gøre disse Beregninger, men netop fordi det er saa vanskeligt, forekommer det mig, at det vilde være urigtigt at foretage en Ændring her, der skulde se ud som en virkelig, endelig, tilstrækkelig Ordning for disse Seminariers Vedkommende, det vil efter min Mening være rigtigt at gemme den til Kommissionen og tage dette som et foreløbigt Forslag. Jeg synes ogsaa, at naar Ministeren og det samlede Finansudvalg er blevet enige om Forslaget, vilde det være heldigt, om det ærede Medlem tog sit Underændringsforslag tilbage.

Jeg vil tilføje, at naar det ærede Medlem slog saa stærkt paa, at vi skulde gøre Tilskuddet saa stort, at Lærerlønningerne kunde blive forhøjet, forekommer det mig alligevel, at der, selv om det er rigtigt, som han sagde, at Statsseminariernes Lærerlønninger er meget højere end Privatseminariernes, kunde opstaa nogen Misstemning, hvis det skulde vise sig, at det Forslag til en ny Lønningslov for Statsseminarierne, som behandles af Lønningsudvalget, strandede, hvad jeg ikke haaber, jeg haaber, det skal gaa igennem, men det er jo ikke givet. Derfor mener jeg ogsaa, at man, indtil man ser Resultatet heraf, maa vente med den endelige Ordning for Privatseminariernes Vedkommende.

Der er et andet Forhold, som medfører Vanskeligheder, nemlig at disse Tilskud til Privatseminarierne udbetales meget sent, saaledes at de først kan faa udbetalt Forskud efter Finansaarets Slutning. Det Tilskud, vi her bevilger, vil faktisk først blive udbetalt efter Finansaarets Slutning, altsaa i 1917. Det er en Vanskelighed, men jeg har tænkt mig at tage en Forhandling med Finansministeren, om man ikke kunde faa

Finansministeriet til at give Tilladelse til at give Forskud, en à conto Betaling. Det kan naturligvis ikke lade sig gøre at udbetale det hele straks, thi der er visse Beregninger af dette Tilskud, som kun kan foretages, efter at Finansaaret er afsluttet, men man kunde maaske give Seminarierne et Forskud allerede tidlig paa Aaret for at hjælpe paa den Nødtilstand, der er. Hvis dette kunde lykkes — og det skal jeg gøre mig Umage for —, henstiller jeg til det ærede Medlem, om han saa kunde akkviescere ved det Ændringsforslag, som Finansudvalget og Ministeren er enige om.

Slebsager: Hvad jeg har tilsigtet med mit Underændringsforslag, er ikke en endelig Ordning af Privatseminariernes økonomiske Forhold. Det tror jeg ikke er saa let en Sag. Jeg føler mig overbevist om, at naar vi skal vedtage en saadan endelig Ordning, vil der kræves større Tilskud fra Statens Side end det, der her er Tale om. Nej, det, jeg gennem mit Underændringsforslag har villet, er at skaffe Seminarierne taalelige økonomiske Forhold for Tiden, thi de 79,000 Kr., der skal ydes efter det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Finansudvalget, er vel et stort, men utilstrækkeligt Beløb. Den højtærede Minister har selv paavist, at der nu er en Mindreindtægt for Privatseminarierne paa 108,000 Kr., og det, jeg har nævnt, nemlig at der til næste Aar vil være mindst 750 Elever færre i Privatseminarierne, end der var i 1911, skal nok holde Stik, men det vil betyde, at Indtægtsnedgangen bliver 135,000 Kr. Det kan man ikke raade Bod paa ved at give Seminarierne et forøget Tilskud paa 79,000 Kr., saa meget mindre som de 79,000 Kr., hvis jeg har forstaaet det rigtigt, inkluderer de 15,000 Kr., der tidligere har været givne. Den højtærede Minister paapegede, at Seminarierne fik ogsaa mindre Udgifter, naar de fik færre Elever. Det er saa uvæsentligt, thi de maa beholde det samme Lærerspersonale. Enten en Klasse har 30, 20 eller 15 Elever, skal der i alle Tilfælde en Lærer til at undervise den.

Den højtærede Minister var bange for, at hvis vi ydede de 118,000 Kr., saa at der virkelig kunde komme nogen Forhøjelse af Privatseminariernes Lønninger, og det saa skulde vise sig, at Statsseminarielønningerne ikke blev forhøjet, vilde det vække Misstemning hos Statsseminarierne. Det tror jeg er alt for megen Ængstelighed fra den højtærede Ministers Side. For Statsseminariernes Vedkommende er Forholdet det,